

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

10. Dies Junii. Hoc me docuisti, ut quemadmodum medicamenta, sit
alimenta sumpturus accedam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Junius. *Tessera.* 443
tant. Hinc cui allucet è cœlo divinæ gratiæ splendor,
huc invisus est exquisitus in corpore odor. Suffra-
gatur mihi Poëta, dum ait:
Est animo luscus, cui fragrat corpore muscus.

10. DIES JUNII.

Hoc me docuisti, ut quemadmodum medi-
camenta, sit alimenta sumpturus acce-
dam, *S. August. lib. 10. Conf. c. 31.*

Gustus. I. **U**tinam sub tanti Doctoris ma-
gisterio docemur accipere fer-
cula ut pharmaca, & de-
doceremur pulpâ, & pingui aruinâ corpus farcire!
Gustus, est inter sensus sensuum infimus, totus ma-
teriæ immerſus, & communis cum belluis. Nulli
minus gustant, quàm suavis sit Dominus, quàm man-
cipia ventris, quàm delicati illi voluptatum aucupes,
lurcones, & liguritores aſoti, qui Sybariticas cœnas
odorantur, magisque suspiciunt palatum quàm cœ-
li palatium. Quid magis probroſum homini, qui
invitatus est ad cœnam illam magnam, qui toties
manducat panem Angelorum, cui proponitur gu-
standum illud cœleſte manna, quod in ſe continet
omne delectamentum, indulgere ſuo genio, quo he-
beſcat acies ingenii, quàm in cibum, ac potionem
ſeſe totum effundere, lautitiarum genus omne con-
ſectari, ventris ſuavitatibus inhiare, in patinas men-
tum, ac mentem avidiſſimè immittere, gustum om-
nem in cupediarum appetitione ultrà modum ex-
plere, conviviorum ſociamenta, dulcernque trage-
matum

matum varietatem, studiosè investigare; Illi scilicet, corporis colluvione stupidi, fracti epulis, tu quem opimi boves vicos obambulare, & omnia rebus contaminare; (a) quorum Deus venter est, qui nullos sibi magis Deos cupiunt esse propitios quam patellarios.

II. Qui hujusmodi humilium deliciarum sumptuosi, nunquam illi solis, aut lunæ magnitudinem, vel astrorum domicilium, aut errantium stellarum lucidos globos, perenni motu reciprocantes, sed cum illo de comœdia parasito, culinarum fumos, & ad rem curiosissimè observant. Quorum palæstræ, culina, gymnasium est triclinium, quibus lances sunt enses, ollarum strepitus est lituus: qui tunc tantum sudant, dum manducant, & potant, quibus nullus est frequentior locus, quàm focus, ubi laborat coquus. Tales merentur expungi ex albo hominum, & ad scisci in classem pecudum. Ut gustes amaritiam, quæ oritur ex indulgentia gustus, hæc tecum expendit. Gustus etiam cum vorat, voluptatem tantum per transennam libat, ita ut tantum sit in transitu, & momentanea: cujus tamen remanent reliquæ gravillimæ, gravedo capitis, indigestio, eructatio, crapulæ exhalatio, hebetudo mentis, nausea stomachi, deinde morborum iliades, ex illis dolores, ex doloribus tandem immatura mors. Ut meritò dubites, plene ne sustulerit in aliena manu hostilis gladius, an in propria cantharus. Deinde illa ipsa, quæ in cursu est voluptas, nisi adhibeatur modus, fatigatur: nimirum currit, & nisi interpelletur, ut respiret, marcescit languida; si continua est, nulla est. Eò jam processit

(a). Psal. 3.

ingluries nostra, ut voluptatem omnibus etiam peccatis communem, novis artificiis irritet. Nulla jam est voluptas, quam non corrumpit ars; etiam pro ventre est disciplina. Jam tam sumus delicati, ut pudeat sine ingenio indulgere genio.

III. Non satis est cibum coquere, oportet & pingere. Hinc quædam auro, quædam argento illinuntur. Quid palato cum colore? In aromatibus aliis quando raritatem pluris æstimamus, quam suavitatem in ferculis, sumptum magis, quam saporem. Ità ipsas voluptates naturales damnavimus magnis precibus, ut jam non liceat eas percipere sine pretio, sine gravibus impensis: sine lancibus argenteis non sapit cibus: insulsum est sal, nisi fuerit in artificioso salinario. Vinum non pluris æstimatur, quam aqua, nisi bibatur in gemma. Quod gratis natura dedit, sumptuolum facimus. Intemperantiam, hebetissimam voluptatem, communem brutis animantibus, nobilitare volumus ingenio, pretio, artificio. Quasi verè non æquè facile sitim extingueret fontis aqua, pandæ excepta manu, quam massicum ingenti comparatum quæstu? Ligna quæ tradis igni, annè sanus eris, si pingas, si in aures? Consumenda sunt, irritus hic sumptus est. Cur cætera quæ etiam consumis, ut esculenta, poculenta, vis corrumpere sumptibus? Jam non delectat cibus, nisi carò constet. Nulla fercula sunt chara, nisi cara, & rara. Illud tibi certò persuadeas; nullus minùs est sui Dominus, quam qui suo servit abdomini. Dictis album calculum adjicit Poëta:

Officies menti, dans pingua fercula ventri.